

КРАХ ИДЕЈЕ О ДИГИТАЛИЗАЦИЈИ ОБРАЗОВАЊА

„ДАНАС“ - Весна Андрић

Ако овако изгледа дигитализација образовног система, боље да се не упуштају у дигитализацију здравства које је иовако на издисају, коментаришу саговорници Данаса недавну изјаву председнице Владе Ане Брнабић да би, да је знала да ћемо имати борбу против оваквог вируса, дигитализација здравства, а не образовања била њен приоритет кад је постала премијерка.

Да нешто дебело не штима у визији власти о дигитализованом образовном систему најбоље се види на примеру овогодишњег уписа у средње школе о коме су надлежни имали само речи хвале, а све пропустили су правдали чињеницом да се новине уводе први пут и систем тестира.

Управо је, према речима министра просвете Младена Шарчевића, премијеркин кабинет био најодговорнији за организацију и спровођење полудигитализованог уписа у средње школе, који се у сваком кораку показао проблематичним.

Весна Војводић Митровић, из Гранског синдиката просветних радника Србије „Независност“, оцењује за Данас да су онлајн настава током ванредног стања и полудигитализована мала матура „крах идеје о дигитализацији“.

Она каже да је „део систем требало да зависи од низа промишљених поступака, али смо се суочили с тим да ниједан од тих корака није био ваљано промишљен“ и да је „све била једна врста представе за јавност“.

– Ако је ово био највећи могући домет дигитализације у образовању заиста стрепим у дигитализацију у здравству и онда јој се и не радујем. Постоји дугачак континуитет илузије да систем функционише, али ми тој групи људи која нас обасипа ничим изазваним оптимизмом и лажним надама не можемо веровати априори, јер нас реалност демантује у сваком сегменту дигитализације образовања. Оно што је било нарочито увредљиво је да се, када се суочимо са пропустима у систему, то не каже отворено, људски и поштено, што бисмо могли да прихватимо јер је људски грешити. Ко год би рекао нешто што је његово аутентично искуство и што је истина тај бива процењен као непријатељ народа и неко ко кочи прогрес – коментарише Војводић Митровић.

Да ће пропуста бити ученицима и њиховим родитељима је било јасно још средином априла када је пуштен у рад портал преко кога је требало да буде рађен онлајн пробни завршни испит са идејом да се ђаци упознају са процедуром пре самог полагања.

Портал данима или није функционисао или је на моменте „падао“, што су надлежни правдали тестирањем система, уз обећање да ће технички проблеми бити отклоњени до онлајн пробног завршног испита. Тешкоће су, међутим, тек тад настале.

Ученици су сатима покушавали да се улогују и реше задатке, док су се странице споро читавале, време предвиђено за рад је цурило, систем је пријављивао грешку... свесни тешкоћа надлежни су усред тестирања препоручили да ђаци из различитих региона приступе решавању задатака у различито време, у ходу је продужаван рок за решавање теста и објављивање резултата.

Упркос бројним проблемима и великом броју критика, надлежни су оценили да је виртуелна пробна матура добро прошла, с обзиром да систем претходно није тестиран, да је платформа била донација... а у низу циничних опаски на негативне реакције ученика, њихових родитеља и наставника, чуло се и образложење да ово није био „прави“ завршни испит и да ће „права“ пробна матура уследити у самим школама.

Испоставиће се да ученици треба да буду задовољни што су бар добили резултате онлајн пробне матуре, јер су они изостали после тестирања у форми папир-оловка.

Сви ђаци нису добили чак ни резултат теста из математике који су радили у школама, а без одговора је остало питање шта је било са тестовима из српског језика и комбинованим, који су ученици решавали код куће.

И овде смо чули правдање о тестирању процедура, с обзиром да су тестови први пут прегледани полудигитално, а део јавности је био уверен да се држава неће усудити да новотарије примени на завршном испиту, када је било јасно да много тога не функционише. Тим пре што су одмах по завршетку мале матуре уследили избори.

Када је било јасно да се од дигитализације не одустаје у просветним круговима су се чули коментари да на томе инсистира премијерка која ће, ако све протекне како треба, успех приписати себи и свом тиму, а да ће, ако исход буде другачији, „страдати“ ресорни министар.

На завршном испиту поновили су се идентични проблеми при прегледању: неки тестови су били лоше скенирани, неки помешани па су деца добила туђе резултате, на неким пунктовима је било тешкоћа због спорог учитавања страница па су наставници радили дуже него што је било предвиђено...

Један број ђака није добио прелиминарне резултате када је било планирано због чега су померани рокови за жалбе и објављивање коначних резултата.

И када се после свега чинило да више ништа не може да крене по злу, уследило је ново тренирање живаца деце и њихових родитеља, пошто се на информацију где је који ученик распоређен чекало до увече.

Ништа боље није било ни са помпезно најављеним електронским уписом у средње школе.

За упис „из фотеле“ определио се мали број родитеља, а многи међу њима су већ првог дана схватили да им је паметније да оду до средњих школа и на лицу места заврше посао него да без икакве повратне информације страхују да ли је онлајн упис успешно завршен или не.

Многи родитељи до данас нису добили потврду из средњих школа да су деца уписана, а у међувремену је обелодањено да ће ипак морати лично да носе сведочанства у школе, иако је претходно речено да ће се она повлачити из електронске базе.

Осврћући се на полудигитализовану малу матуру, Весна Војводић Митровић каже да је неистина да су задаци затвореног типа прегледани аутоматизовано и напомиње да су све задатке прегледали наставници. Преноси коментаре колега да су неки тестови били лоше скенирани па се није поуздано могло закључити јесу ли деца писала хемијском или графитном оловком (одговори написани „обичном“ оловком се не признају), а наставници нису имали механизам да то провере јер нису могли да дођу до оригинала.

Наша саговорница износи примедбу и на чињеницу да резултати пробне мале матуре неким ђацима никад нису стигли.

– Јако ме вређа као професора и родитеља да не постоји мрвица честитости па да се каже: ми смо направили лошу процену или грешку, него се објашњава да то тако треба да буде, да није ни било замишљено да ученици добију резултате. Како ће се ученици суочити са својим знањем, односно недостатком у знању ако им не дате повратну информацију – пита Војводић Митровић.

Коментаришући електронски упис, Весна Јеротијевић из Уније синдиката просветних радника Србије, каже да је, према изјава надлежних, само 15 одсто родитеља на овај начин уписало децу у средње школе, али да није сигурна да ли је и толико њих успело. Истиче и да „после свих онлајн скандала није било очекивано да се е-упис спроведе како ваља“.

Негодује због несувислог образложења одговорних да се велики број родитеља определио за упис у самим школама ради упознавања будућих професора.

– Да није тужно, било би смешно. Замислите само да се неко у жеку епидемије, када се у школи налази минималан број запослених који носе заштитне маске, упуту у школу ради упознавања наставног кадра – истиче Јеротијевић.

Весна Јеротијевић поручује премијерки да се не хвата дигитализације ниједног система.

– Ако мисле да направе хаос у здравственом систему који је ионако поприлично нарушен, боље да се у овој пандемијској ситуацији са корона вирусом не упуштају у дигитализацију. Јер оно што су направили са дигитализацијом образовања неће моћи да се исправи у двоструко дужем времену од времена које су потрошили на тај посао. Чак и да је теоријска поставка била добра, она није заживела у пракси. Очигледно је и да су изабрали погрешне технолошке партнере јер системи које скупо плаћају нису успели да подрже образовни систем који је огroman – коментарише Јеротијевић.